

Θεόδωρος Γ. Πίκουλας

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΣΤΟ ΛΟΥΚΡΗΤΙΟ
(V 29-31)

1. Τό νοσοῦν χωρίο

"Ενα ἀπό τά χωρία τοῦ φιλοσοφικοῦ ἔπους τοῦ Λουκρητίου *De rerum natura*, πού ἔχουν δημιουργήσει ἐκδοτικές δυσχέρειες ἀπό παλιά, είναι καὶ τὸ ἀκόλουθο τοῦ πέμπτου βιβλίου, ὅπως παραδίδεται ἀπό τά χειρόγραφα:

quidve tripectora tergeminis vis Geryonai
et Diomedis equi spirantes naribus ignem
tanto opere officerent nobis tymphala colentes 30
Thracia Bistoniasque plagas atque Ismara propter

Ἡ κύρια αἰτία τῆς δυσκολίας τοῦ χωρίου αὐτοῦ ἔγκειται στίς λέξεις *tymphala colentes Thracia*, γραφή πού παραδίδεται ἀπό τό σύνολο τῶν κωδίκων τοῦ Λουκρητίου. Καί είναι αὐτή ἡ σπουδαιότερη αἰτία τῆς δυσκολίας, διότι ἡ λίμνη Στύμφαλος κατά πρῶτον δέν θρίσκεται στή Θράκη, ἀλλά στήν Ἀρκαδία, καὶ κατά δεύτερο λόγο ἥταν ὁ τόπος, ὅπου κατοικοῦσαν ὅχι τά ἄλογα τοῦ Διομήδη, ἀλλά οἱ φοβερές "Αρπιεις, πού καὶ αὐτῶν ὁ φόνος ὑπῆρξε ἔνας ἀπό τούς ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους.

"Ολοι οἱ ἐκδότες συμφωνοῦν στό ὅτι κάποια μετάθεση τῶν στίχων είναι ἀναγκαία γιά τήν ἀποκατάσταση τοῦ νοήματος.

2. Οι προταθεῖσες ἀποκαταστάσεις

Γιά πρώτη φορά¹ τό πρόβλημα θίγεται στήν *editio Juntina*² τοῦ ποιήματος, ὅπου ὁ ἐκδότης *Candidus* στηριζόμενος στις παρατηρήσεις τοῦ *Marullus*, πού ἔκανε πολλές προσπάθειες γιά ν' ἀποκαταστήσῃ τό κείμενο τοῦ Λουκρητίου, θέτει τούς στίχους στή σειρά 29, 31, 30. Ἐπί πλέον ὁ *Marullus* διορθώνει τίς γραφές *Thracia* σέ *Thracen* καὶ ὅπως ὅλοι οἱ Ἰταλοί ἐκδότες, τό *tymphala* σέ *Stymphala*- ἐκλόμβανοντας δέ τό στίχο 30 ὡς ἀναφορά στής "Αρπιεις τόν ἐπεκτείνει μέ δικές του λέξεις σέ δύο, δίνοντας τήν ἔξῆς μορφή στό χωρίο:

1. "Ἐται λέει ὁ Bailey στό ὑπόμνημά του· θλ. C. Bailey, *Lucreti de rerum natura libri sex, with prolegomena, critical apparatus, translation and commentary*, τ. 3ος, Oxford 1966⁵, σ. 1326. Πθ. ὅμως ὅσα ἀναφέρει ὁ A. Forbiger, *Titi Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Lipsiae 1828, σ. 396: «In Ald(in)a editione) 1, quam Bon(onensis) lunt(ina) Ald(in)a 2 et omnes seriores edit. sequutae sunt, primum transpositi apparent v. 30 et 31 et ex hoc, verbis *uncisque timendae unguibus Arcadiae volucres insertis, duo versus facti*».

2. T. Lucretii Cari de rerum natura libri VI, Florentiae sumpt. Phil. Giuntae, m. Mart. MDXII.

quidve tripectora tergemini vis Geryonai
et Diomedis equi spirantes naribus ignem
Thracen Bistoniasque plagas atque Ismara propter
tanto opere officerent nobis uncisque timendae
unguis Arcadiae volucres Stymphala colentes

Ἡ μεταφορά τῶν στίχων υἱοθετήθηκε κι ἀπό τὸν Lambin³ καὶ εἰσήχθη σέ ὅλες τίς ἐγκυρότερες ἑκδόσεις τοῦ Λουκρητίου. Μόνο οἱ λέξεις uncisque... volucres, ἐπειδὴ φάνηκαν ὑπερβολικά νόθες, κλείστηκαν μέσα σέ ἀγκύλες ἀπό τούς ἑκδότες Wakefield⁴, Eichstädt⁵ καὶ Orelli⁶. Τό ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ Forbiger, ὁ ὄποιος προσέτι διώρθωσε τὴ γραφὴ Thracia τῶν κωδίκων σέ Thraciam⁷.

Ο Lachmann στή μνημειώδη ἑκδοσή του⁸ δέχεται γιά τὴν ἀποκατάσταση τοῦ χωρίου, μέ τό ὄποιο ἀσχολούμεθα, τῇ μετάθεσῃ τῶν στίχων, ὥπως τὴν εἰσηγήθηκε ὁ Marullus, ἐπί πλέον δέ ἐκλατινίζει τὸ Thracen σέ Thracam⁹ καὶ διορθώνει τό nobis σέ et aves. Ἐτσι τὸ χωρίο παίρνει τὴν ἀκόλουθη μορφή:

quidve tripectora tergemini vis Geryonai
et Diomedis equi spirantes naribus ignem
Thracam Bistoniasque plegas atque Ismara propter
tanto opere officerent et aves Stymphala colentes

Ο Bernays ἐπιμελούμενος τὴν πρώτη ἑκδοση τοῦ οἴκου Teubner¹⁰ ἀποκαθιστά τό ἐν λόγῳ χωρίο κάνοντας τὴ μεταφορά τῶν στίχων, διορθώνοντας τό Thracen τοῦ Marullus σέ Thracam, ὥπως ὁ Lachmann, καὶ ὑποθέτοντας ἔνα χαμένο στίχο μετά τὸν 30, πού μιλοῦσε γιά τίς Ἀρπιες. Τοιουτοτρόπως δίνει τὴν παρακάτω μορφή στό χωρίο:

quidve tripectora tergemini vis Geryonai
et Diomedis equi spirantes naribus ignem
Thracam Bistoniasque plegas atque Ismara propter

* * *

tanto opere officerent nobis Stymphala colentes

3. T. Lucretii Cari de rerum natura libri VI, a Dion. Lambino ex auctoritate 5 codd. mss. emendati atque restituti et commendariis illustrati, Paris. et Lugd., ap. Ruillium 1564.

4. G.T. Wakefield, *Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Londini 1796/97.

5. H.C. A. Eichstädt, *Lucreti libros sex emendavit et notis instruxit*, Lipsiae 1801.

6. J.K. Orelli, *Eleggae poetarum latinorum*, Turici 1833.

7. Bλ. A. Forbiger, ὥπ. παρ., (σημ. 1), σ. 396, ὅπου αἰτιολογεῖ τὴ διόρθωσή του.

8. C. Lachmann, *T. Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Berolini 1850.

9. Τούς λόγους, πού κατά τὴ γνώμη του ἐπιβάλλουν αὐτή τὴν ἀλλαγὴ, Bλ. στό ὑπόμνημα τοῦ C. Lachmann, *In T. Lucretii Cari de rerum natura libros commentarius*, Berolini 1850, σ. 278.

10. J. Bernays, *T. Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Lipsiae, Teubner, 1852.

‘Ο Munro στήν περίφημη ἔκδοσή του¹¹ τοποθετεῖ τούς στίχους τοῦ ἔξεταζομένου χωρίου στή σειρά 30, 29, 31, ύποθέτει ἕνα χαμένο στίχο μετά τὸν 28, στὸν ὃποιο γινόταν λόγος γιά τὶς “Αρπιες, καὶ διορθώνει τὴ γραφὴ *Thracia* τῶν χειρογράφων σὲ *Thracis*, δείχνοντας ὅτι ὁ λόγος εἶναι γιά τὸν Θράκα Διομήδη καὶ ὅχι γιά τὸν δύμηρικό ἥρωα. Μέ τίς ἀλλαγές αὐτές τὸ ἐπίμαχο χωρίο διαμορφώνεται ὡς ἔξης:

quidve tripectora ter gemini vis Geryonai
 <quid volucres pennis aeratis invia stagna>
 tanto opere officerent nobis Stymphala coientes
 et Diomedis equi spirantes naribus ignem
 Thracis Bistoniasque plagas atque Ismara propter

‘Η λύση αὐτή θεωρεῖται ὡς ἡ πλέον ἀποδεκτή ἀπό τὶς προταθεῖσες καὶ ἔχει υἱοθετηθῆ ἀπό τοὺς Giussani¹², Brieger¹³, Merrill¹⁴, Ernout¹⁵ καὶ Bailey¹⁶ στὶς σπουδαῖς ἐκδόσεις τῶν.

‘Ο Bockemüller στήν ἔκδοσή του¹⁷ δέν ἀλλάζει τὴ σειρά τῶν στίχων τοῦ χωρίου, παρὰ μόνο διορθώνει τὸ *Stymphala* σέ *tum prata*:

quidve tripectora ter gemini vis Geryonai
 et Diomedis equi spirantes naribus ignem
 tanto opere officerent nobis tum prata coientes
 Thracia Bistoniasque plagas atque Ismara propter

Στήν ἀξιοσημείωτη ἔκδοση τοῦ Diels¹⁸, πού εἶδε τό φῶς μετά τό θάνατό του, τό ἐπίμαχο χωρίο ύψισταται τὶς ἔξης μετατροπές: τίθενται οἱ στίχοι στή σειρά 29, 31, 30, ἐξοθελίζεται ἡ γραφὴ *Thracia*, διότι θεωρεῖται ἀπό τὸν ἐκδότη γλώσσημα (*glossa*), πιθανῶς στή λέξη *Ismara*, καὶ παρεμβάλλεται ἡ λέξη *avesve* στό τέλος τοῦ ἴδιου στίχου:

quidve tripectora ter gemini vis Geryonai
 et Diomedis equi spirantes naribus ignem
 [Thracia] Bistoniasque plagas atque Ismara propter avesve
 tanto opere officerent nobis Stymphala coientes

‘Ο Martin παρουσιάζοντας τό τέταρτο κείμενο τοῦ οἴκου Teubner¹⁹ κάνει στό ἐν λόγῳ χωρίο τῇ μεταφορά τῶν στίχων, ἀλλά διατηρεῖ τή

11. H.A. J. Munro, *T. Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Cantabrigiis 1860.

12. C. Giussani, *Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Torino 1897/98.

13. A.T. Brieger, *Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Lipsiae, Teubner, 1899.

14. W.A. Merrill, *T. Lucretius Carus, De rerum natura*, New York 1957.

15. A. Ernout, *Lucrèce, de rerum natura*, Paris 1960⁹.

16. Ὄπ. παρ. (σημ. 1).

17. F. Bockemüller, *T. Lucreti Cari de rerum natura libri sex*, Stade 1873.

18. H. Diels, *T. Lucretius Carus, De rerum natura*, Lateinisch und Deutsch, τ. I-II, Berlin 1923/24.

19. T. *Lucretii Cari de rerum natura*, edidit J. Martin, Lipsiae, Teubner, 1934.

γραφή Thracia συνάπτοντάς την μέ τό Ismara, δημιουργώντας ἔτσι ἔνα ἄτεχνο ύπερβατό καί μιά πολύ σκοτεινή ἔκφραστη:

quidve tripectora tergemini vis Geryonai
tanto opere officerent nobis Stymphala coientes
et Diomedis equi spirantes naribus ignem
Thracia Bistoniasque plagas atque Ismara propter

Τέλος ό Büchner²⁰ πρός λύσιν τοῦ ἀδιεξόδου προτείνει τή μεταφορά τοῦ στίχου 30 μετά τόν στίχο 25, τήν όποια καί εἰσάγει ό Martin στήν ἔκδοσή του τοῦ 1963²¹.

΄Από τίς προταθεῖσες ἀποκαταστάσεις μποροῦμε νά πούμε ὅτι ἡ πλησιέστερη μορφολογικά πρός τή χειρόγραφη παράδοση τοῦ κειμένου εἶναι ἐκείνη τοῦ Bockemüller. Έχει ὅμως τό μειονέκτημα ὅτι νοηματικά κολοθώνει τό χωρίο, διότι ἀπαλείφει τίς ὅρνιθες τῆς Στυμφαλίας ἀπό τόν κατάλογο τῶν ἄθλων τοῦ Ἡρακλέους, πού κατά κοινή ὁμολογία πρέπει νά παραμείνουν.

3. Ή προτεινόμενη ἀποκατάσταση

΄Η πρότασή μας στηρίζεται στόν μεγαλύτερο δυνατό σεβασμό τῆς χειρογράφου παραδόσεως τόσο ώς πρός τή μορφή, ὅσο καί ώς πρός τό περιεχόμενο τοῦ χωρίου.

Βάσει τής ἀνωτέρω ἀρχῆς κάναμε τίς ἀκόλουθες ἐπεμβάσεις: Κατά πρῶτον ἀντιστρέψαμε τή σειρά τῶν στίχων 29, 30 σέ 30, 29. Έν συνεχεία διωρθώσαμε τή λέξη nobis σέ volucres^{21a}. Είναι πολύ πιθανό κάποια ἐπιτετμημένη γραφή τῆς λέξεως volucris νά ἐξελήφθη ώς nobis ἀπό κάποιο ἀντιγραφέα λόγω μεγάλης ὁμοιότητος. Σημειωτέον δέ ὅτι πολύ συχνά τά χειρόγραφα τοῦ Λουκρητίου παραδίδουν τύπους τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικοῦ σέ -is ἀντί -es²². Τέλος τή λέξη Thracia τῶν χειρογράφων τοῦ στίχου 31 διωρθώσαμε σέ Thracia', δηλαδή Thracias.

Σύμφωνα μέ τά παραπάνω τό χωρίο διαμορφώνεται ώς ἔχης:

quidve tripectora tergemini vis Geryonai
tanto opere officerent, volucres Stymphala coientes
et Diomedis equi spirantes naribus ignem
Thracia' Bistoniasque plagas atque Ismara propter

Στό ἔτσι διαμορφωθέν χωρίο πρέπει νά κάνουμε τίς παρακάτω διευκρινήσεις: 'Η σύνταξη vis... officerent δέν δημιουργεῖ κανένα

20. K. Büchner, 'Präludien zu einer Lukrezausgabe', *Hermes* 84 (1956), σ. 213.

21. T. Lucretius Carus, *De rerum natura*, edidit J. Martin, Lipsiae, Teubner, 1963.

21a. Π6. τούς στίχους I, 12 και II 145, 344.

22. Βλ. C. Bailey, ὥπ. παρ. (σημ. 1), τ. I, σ. 73.

πρόθλημα, γιατί είναι σχῆμα κατά τό νοούμενο (*constructio ad sensum*), που ύπαρχε σκεταί καὶ σέ ἄλλα χωρία συγγραφέων μέ τήν Ἰδια λέξη²³. Ὁμοίως ἡ λέξη ποῖοι μπορεῖ νά ἀπαλειφθῇ χωρίς καμμιά ἐπίπτωση στό κείμενο²⁴, ὥστα ἔκανε διορθωτής πιό κάτω στό στίχο 560²⁵. Ἀκόμη ἡ εἰσαγόμενη λέξη νῦν cres δέν καταστρέφει τό μέτρο τοῦ στίχου. Τέλος ἡ γραφή *Thracia'* ἀντί *Thracia* ἔξομαλύνει τήν ἀρχιτεκτονική τοῦ στίχου 31, διότι ἡ συμπλοκή -que ~ atque, πού ἔχει θεωρηθῆ ἀμφίβολη²⁶, δέν ἐπιδέχεται πλέον καμμιά ἀμφισθήτηση, γιατί συνδέει τόν ἐπιθετικό προσδιορισμό *Bistonias* τῆς λέξεως plagas μέ τόν ἰσοδύναμο πρός ἐπιθετικό προσδιορισμό²⁷ τῆς Ἰδιας λέξεως ἐμπρόθετο propter Ismara, οἱ όποιοι παρατάσσονται μεταξύ των, ἐνώ παρεντάσσονται στό ἐπίθετο *Thracia'*²⁸.

Πιστεύουμε ὅτι μέ τή διόρθωση πού προτείνουμε καὶ τό νόημα τοῦ χωρίου ἔξομαλύνεται καὶ ἡ χειρόγραφη παράδοση ὑφίσταται ἐλάχιστες ἀλλοιώσεις.

23. Βλ. Caes. B. C. II, 6, 5- Sall. or. Lep. 12- Liv. II, 5, 3.

24. Ὡπως λέει ὁ Lachmann, «nobis satis recte abesse potest». ὅπ. παρ. (σημ. 9), σ. 278.

25. Βλ. H. Diels, ὅπ. παρ. (σημ. 18), σ. 270 app. crit.- C. Lachmann, ὅπ. παρ. (σημ. 9), σ.

278. A. Forbiger, ὅπ. παρ. (σημ. 1), σ. 418.

26. Βλ. J.B. Hofmann, *Lateinische Syntax und Stilistik*, neubearbeitet von A. Szantyr, München 1965, σ. 516.

27. Βλ. J.B. Hofmann, ὅπ. παρ. (σημ. 26), σ. 817.

28. Περί παρεντάξεως ἐπιθέτων βλ. J. Madvig, *Λατινική Γραμματική*, μεταφρασθεῖ ἢ ύπο Εύθ. Καστόρη, Ἀθήνησιν 1849, σ. 249 καὶ R. Kühner, *Συντακτικόν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσης*, μετ. Εύστ. Γ. Σταθάκη, Ἀθῆναι ἄ.ε. (φωτοτ. ἀνατ.), σ. 279 κ.έ.

SUMMARY

Theodore G. Picoulas, *An emendation in Lucretius
(V 29-31)*

In this article we are trying to restore the problematic passage of Lucretius *De rerum natura* V 29-31 without straying from the manuscript tradition.

The suggested corrections are: transposition of the lines 29, 30 to 30, 29, substitution of the word *nobis* by the word *volucres* and correction of the word *Thracia* to *Thracia'*.

We think that interfering in this way, the sense is purified and the passage is restored.